

DOORZOEK UZELF NAUW! HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, hoe belangrijk is het toch dat wij als kinderen Gods niet van het levende geloof in de Here Jezus Christus afvallen en uiteindelijk tragisch in het zeer spoedige, grote en laatste oordeel van God terechtkomen. Want het zal volgens de profetie van de profeet Zefanja een vreselijk oordeel zijn.

Zef. 1:14-18; 2:1-3 – *“De grote dag des HEEREN is nabij; hij is nabij, en zeer haastende; de stem van den dag des HEEREN; de held zal aldaar bitterlijk schreeuwen. Die dag zal een dag der verbolgenheid zijn; een dag der benauwdheid en des angstes, een dag der woestheid en verwoesting, een dag der duisternis en der donkerheid, een dag der wolk en der dikke donkerheid; Een dag der bazuin en des geklanks tegen de vaste steden en tegen de hoge hoeken. En Ik zal de mensen bang maken, dat zij zullen gaan als de blinden; want zij hebben tegen den HEERE gezondigd; en hun bloed zal vergoten worden als stof, en hun vlees zal worden als drek. Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden ten dage der verbolgenheid des HEEREN; maar door het vuur Zijns ijvers zal dit ganse land verteerd worden; want Hij zal een voleinding maken, gewisselijk, een haastige, met al de inwoners dezes lands. 2:1 Doorzoek u zelf nauw, ja, doorzoek nauw, gij volk, dat met geen lust bevangen wordt! 2:2 Eer het besluit bare (gelijk kaf gaat de dag voorbij), terwijl de hittigheid van des HEEREN toorn over ulieden nog niet komt; terwijl de dag van den toorn des HEEREN over ulieden nog niet komt. 2:3 Zoekt den HEERE, alle gij zachtmoedigen des lands, die Zijn recht werken! Zoekt gerechtigheid, zoekt zachtmoedigheid, misschien zult gij verborgen worden in den dag van den toorn des HEEREN.”*

Zef. 2:1 roept op om onszelf (het eigen hart) nauwkeurig te onderzoeken, met name als wij met géén lust worden bevangen. De Amplified Bible spreekt over *“een schaamteloos volk dat niet begeert”*. De Hebreeuwse grondtekst maakt het nóg duidelijker, namelijk *“een volk dat niet verlangt, dat niet smacht, dat niet vurig verlangend uitziet”*. Het hier gebruikte werkwoord is *“kaasaf”* (כָּסַף) en ik vind het zó frappant, dat het Hebreeuwse woord voor *“geld, zilver”* hiervan is afgeleid, namelijk *“kesef”* (כֶּסֶף). Het is alsof God duidelijk wil maken, dat we met dezelfde begeerte als waarmee wij helaas zo dikwijls naar geld en bezit verlangen, moeten uitzien naar de dag des Heeren, dat wil zeggen naar (de tijd van) Jezus' Wederkomst op aarde. Jezus komt niet alleen als Koning der koningen, maar voor ons ook als Hemelbruidegom, terwijl Hij voor de ongelovigen als Rechter komt. Want laten we het niet misverstaan. God spreekt hier niet alleen tegen het volk Israël. Neen! Hij spreekt hier zeker ook tegen de heidenvolkeren. Dat zijn wij! Want het gebruikte woord voor *“volk”* is *“gkoij”* (גּוֹי), een woord dat eigenlijk altijd voor de heidenen wordt gebruikt.

Als we de oproep van de profeet Zefanja op onszelf als christenen betrekken, dan wordt het duidelijk dat er sprake is van een zeer ernstige waarschuwing. Een waarschuwing om niet lusteloos te zijn, om niet geestelijk lauw maar juist vurig te zijn en Jezus lief te hebben. Een waarschuwing om niet in die sfeer van sleur en routinematig christendom te blijven. Deze sfeer heeft onvermijdelijk tot gevolg, dat we geen zin (meer) hebben om iets voor Jezus te doen. Of geen zin hebben om onszelf ernstig gereed te maken. Het is een sfeer waarin langzaam ons besef van zonden wegebt, zodat er uiteindelijk geen gevoel voor schaamte meer is, maar nog slechts de schaamteloosheid overheerst.

Maar Gods oproep klinkt nu om onszelf goed te onderzoeken, om ons hart en ook onze gedachten te onderzoeken. Hij wil dat we tot onszelf en tot inkeer zullen komen. En dat is mogelijk, want misschien is er nog iets van zondebesef en schaamte in ons.

Als Zef. 2:2 dan stelt, dat de dag als kaf voorbijgaat, zodat dus de Wederkomst van Jezus en de oordelen zeer spoedig zullen zijn, dan betekent dit dat de mogelijkheid om onszelf te bekeren eveneens zeer snel voorbijgaat. Tegenwoordig snellen de dagen voorbij, broeders en zusters. Het lijkt wel of de tijd steeds sneller gaat. Wat is het dramatisch, dat de dagen

met kaf worden vergeleken. Heeft u wel eens gezien hoe dorsers werken? Of wat moderner, hoe een dorsmachine werkt? Dan heeft u ook gezien, dat door het geringste zuchtje wind het kaf van het koren ver weg wordt geblazen. Daarom, laten we onszelf ernstig bekeren, vóórdat Gods oordelen beginnen.

Zef. 2:3 roept ons op om de Heer te zoeken, om Zijn zachtmoedigheid en gerechtigheid te zoeken. Broeders en zusters, toon Hem dat wij Hem nodig hebben en dat Hij het meest noodzakelijke in ons leven is. Geef Hem de ereplaats in uw hart. Laten we toch alles op alles zetten om niet geestelijk af te dwalen. Want als wij geestelijk lauw zijn en eigenlijk niet meer in Jezus Christus zijn (hoewel wij misschien nog wel de kerksamenkomsten bezoeken), dan zullen wij de zware jaren van de grote Verdrukking moeten meemaken. Dan zal de Opname (cq. de Wegname) van de kinderen Gods als Bruid van Jezus aan ons voorbijgaan. Want als Zef. 1:1 (en meer algemeen de bijbel) spreekt over de Dag des Heeren, dan wordt daarmee nooit de specifieke dag (het uur) van Jezus' Wederkomst bedoeld. Neen, dan wordt daarmee de tijd bedoeld waarin de verdrukkingen en Gods oordelen over de wereld zullen gaan, uitmondend in de dag van Jezus' Wederkomst. Ook in bijvoorbeeld Matt. 24 kunt u lezen over een serie eindtijdverdrukkingen, die hun climax zullen hebben in de grote Verdrukking en die zullen uitmonden in Jezus' Wederkomst.

Maar uit genade zullen zij die Jezus vurig liefhebben en tot de Bruid zullen behoren, de grote Verdrukking mogen ontvluchten. Maar God stelt als voorwaarde aan hen die de Opname willen meemaken, dat zij **in** Jezus Christus zullen zijn (1 Thess. 4:13-17).

Rom. 8:1 leert ons, dat degenen die **in** Jezus Christus zijn, niet naar het vlees wandelen maar naar de Geest. En in Joh. 4:23-24 kunnen we een nadere verdieping lezen: *“Maar de ure komt, en is nu, wanneer de ware aanbidders den Vader aanbidden zullen in geest en waarheid; want de Vader zoekt ook dezulken, die Hem alzo aanbidden. God is een Geest, en die Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.”*

God de Vader zoekt hen, die Hem kunnen aanbidden in Geest en in waarheid. Met dit in ons achterhoofd begrijpen we beter, waarom in Openb. 11:1-2 geschreven staat dat in de eindtijd de tempel en het altaar en de aanbidders zullen worden gemeten, terwijl alles wat er buiten valt, zal worden overgegeven aan het dieptepunt van de eindtijdverdrukkingen, namelijk aan de grote Verdrukking van 3 ½ jaar: *“En mij werd een rietstok gegeven, een meetroede gelijk; en de engel stond en zeide: Sta op, en meet den tempel Gods en het altaar, en degenen, die daarin aanbidden. En laat het voorhof uit, dat van buiten den tempel is, en meet dat niet, want het is den heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden twee en veertig maanden (NB, 3 ½ jaar).”*

Uiteraard slaat Openb. 11:1-2 direkt op een nog te bouwen, nieuwe tempel in Jeruzalem, maar het is ook een metaforische profetie voor de kinderen Gods in de eindtijd.

God vraagt van ons dat wij Hem kunnen aanbidden. Niet slechts bidden (d.w.z. iets aan Hem vragen) en niet slechts danken (voor de ontvangen zegeningen). Dan staat de mens immers centraal. Neen, wij moeten leren om Hem te aanbidden. Aanbidden behelst geven aan Hem. In onze aanbedding staat God centraal. Dan geven wij aan Hem wat Hem plezier doet. Dan geven wij Hem onze liefde, ons hart, ons leven. Dan geven we Hem de eer die Hem toekomt. Dan loven wij Hem om wie Hij werkelijk is, een oneindige goede, liefhebbende Vader.

In Openb. 12:1-6 kunnen we een profetische blik slaan op een schitterend uitziende vrouw, die in de eindtijd door God in veiligheid wordt gebracht voor satan. Over de identiteit van de vrouw is reeds veel geschreven. Er zijn mensen die menen, dat zij het bekeerde Israël is. Anderen zeggen dat zij de Bruid bestaande uit wedergeboren Joden en heidenen uitbeeldt. In de toekomst zal ik daar een keer dieper op ingaan. Maar wat in verband met deze bijbelverkundiging van belang is, is het geschrevene vanaf vers 14 en in het bijzonder vers 17. Openb. 12:14-17 – *“En der vrouwe zijn gegeven twee vleugelen eens groten arends, opdat zij zou vliegen in de woestijn, in haar plaats, alwaar zij gevoed wordt een tijd, en tijden, en een halven tijd (NB, 3 ½ jaar), buiten het gezicht der slang. En de slang wierp uit haar mond achter de vrouw water als een rivier, opdat hij haar door de rivier zou doen wegvoeren. En*

de aarde kwam de vrouw te hulp, en de aarde opende haar mond, en verzwolg de rivier, welke de draak uit zijn mond had geworpen. En de draak vergrimde op de vrouw, en ging heen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods bewaren, en de getuigenis van Jezus Christus hebben.”

We lezen dat de draak, satan, krijg zal gaan voeren tegen een specifieke groep mensen, die niet in de woestijn in veiligheid zullen worden gebracht. Deze mensen bewaren wél Gods geboden, zoals wordt uitgebeeld door de gouden Tafel der Toonbroden in het Heiligdom van de Tabernakel (zie elders op deze website). Zij hebben dus Jezus lief (Joh. 14:15). Óók hebben zij het getuigenis van Jezus, zoals wordt uitgebeeld door de gouden Kandelaar in het Heiligdom van de Tabernakel (zie op deze website). Dus ze getuigen van Jezus, ze zijn vruchtbaar en winnen zielen voor Hem. Maar zij hebben blijkbaar niet het gouden Wierookaltaar van het Heiligdom (eveneens op deze website te vinden), dat wil zeggen dat zij in geestelijke zin geen aanbidders van God zijn. Zij hebben de dagelijkse aanbedding aan Jezus' voeten verwaarloosd. Ze zijn dus goede en fijne kinderen Gods, maar hun gebedsleven is niet in orde. Zij hebben niet de innige gemeenschap met Jezus en de Vader ervaren. In essentie hebben zij in hun hart Jezus en de Vader niet intensief en wérkelijk leren kennen. Geliefde broeders en zusters, ziet u hoe belangrijk het is dat wij God kunnen aanbidden? Het feit of men wel of niet kan aanbidden, zal in de eindtijd bepalend worden.

Mijn broeders en zusters, wat is toch essentieel om God te kunnen aanbidden, d.w.z. om Hem ons hele hart te kunnen geven? Ik denk dat dit door de liefde mogelijk is. Als ons hart brandt van liefde voor Jezus, zullen we Hem ook kunnen aanbidden. Want dan willen we Hem toch alles geven?

Is het niet zo, dat wanneer wij Jezus niet meer kunnen aanbidden met ons gehele hart, dat eigenlijk de liefde uit ons hart is weggeëbt? Oh, laten wij de eerste liefde voor Jezus toch niet verlaten, die liefde die zo essentieel is voor de aanbedding. Zonder de eerste, vurige liefde kunnen wij Jezus niet écht liefhebben zoals Hij verlangt en kunnen wij Hem niet aanbidden. Jezus neemt geen genoegen met een Bruid die slechts een lauw hart voor Hem heeft. Neen, want Hij kocht haar vrij van de zonde met de allerhoogste prijs, met Zijn eigen bloed.

De leden van de gemeente van Efeze waren in deze tanende hartetoestand verzeild geraakt en daarom moest Jezus hen dringend waarschuwen. Openb. 2:2-5 – *“Ik weet uw werken, en uw arbeid, en uw lijdzaamheid, en dat gij de kwaden niet kunt dragen; en dat gij beproefd hebt degenen, die uitgeven, dat zij apostelen zijn, en zij zijn het niet; en hebt ze leugenaars bevonden; En gij hebt verdragen, en hebt geduld; en gij hebt om Mijns Naams wil gearbeid, en zijt niet moede geworden. Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde hebt verlaten. Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeer u, en doe de eerste werken; en zo niet, Ik zal u haastelijk bij komen, en zal uw kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert.”*

Broeders en zusters, is het niet uiterst confronterend, dat voor Jezus niet zozeer en niet in eerste instantie dátgene wat wij voor Hem doen belangrijk is? Neen, Hij wil dat wij Hem (indien wij tenminste tot Zijn Bruid willen behoren) vurig liefhebben en Hij waarschuwt, dat Hij onze kandelaar (ons licht!) van z'n plaats zal weren, indien wij ons niet bekeren. Zeker, het behaagt Hem als wij ijverig zijn in ons dienen van Hem, maar nooit en te nimmer mag onze dienstbaarheid ten koste gaan van onze liefde voor Hem en dientengevolge van onze aanbedding. Hoe treffend blijkt dit uit Gods voorschrift voor het gouden Wierookaltaar in het Heiligdom van de Tabernakel. Elke dag en voortdurend moesten de welriekende specerijen op dit Wierookaltaar branden (Ex. 30:7-9). Zo mag ook onze aanbedding nooit ontbreken of ophouden.

Voortdurende aanbedding van de Heer in ons leven is niet altijd gemakkelijk. Soms valt het ons zelfs zwaar. Maar mag ik u wijzen op een geweldige Helper, Die aan ons is gegeven, namelijk op de Heilige Geest? Hij is speciaal aan ons gegeven als Trooster, Helper en Leidsman. Als wij het moeilijk hebben, dan wil Hij ons vullen met Zijn geweldige Kracht. Hoe belangrijk is het daarom, juist in deze moeilijke tijden om gedoopt te worden met de Heilige Geest. Het is belangrijk om zelfs vol en overvloeiend van de Heilige Geest te worden.

Ik breng u de gelijkenis in Matt. 25:1-13 over de vijf dwaze en de vijf wijze maagden in herinnering. Bij de dwaze maagden raakte de olie (van de Heilige Geest – Zach. 4:2-6) in hun lampen op, zodat hun lichten doofden (denkt u aan Openb. 2:5). De wijze maagden hadden echter niet alleen olie in hun lampen, maar ook nog voorraad in hun vaten. En een vat verwijst in de bijbel onder andere naar het menselijk hart (Rom. 9:22; 2 Cor. 4:7; 2 Tim. 2:20).

De Heilige Geest weet precies welke hulp wij nodig hebben en Hij kan ons leren hoe wij de Heer dienen te aanbidden. Rom. 8:26-28 – *“En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtigen. En Die de harten doorzoekt, weet, welke de mening des Geestes zij, dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt. En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.”*

Vers 26 luidt volgens de Amplified Bible als volgt (vrije vertaling mijnerzijds): *“Daarom komt de Heilige Geest ons te hulp en heft ons op in onze zwakheid, want wij weten niet welk gebed wij moeten offeren of welk gebed waardig is voor God, maar de Heilige Geest Zélf, persoonlijk, zal ons tegemoet komen in ons smeken en pleiten met onuitsprekelijk verlangen en hunkeren en met zuchtigen te diep om in woorden te uiten”*

Dit heb ik zelf in de diepste ellende uit genade mogen ervaren, broeders en zusters. Tijdens het ziekbed van mijn geliefde echtgenote en na haar overlijden enkele jaren geleden wist (en weet) ik soms niet met welke woorden ik moest bidden. Het verdriet kan te groot zijn. Maar op zulke momenten is de Heilige Geest er altijd. Dan bidt Hij voor mij met onuitsprekelijke woorden en verzuchtigen. Zelf weet ik dan niet wat ik bid, maar uit mijn binnenste vloeit een stroom van aanbidding richting de Heer. En daarna voel ik mij versterkt en getroost en kan ik er weer een tijdje tegen aan.

Wat een geweldige en wonderbare liefde van de Heilige Geest. Hij zet werkelijk alles op alles om ons gereed te maken voor Jezus en Zijn Wederkomst. Tot besluit wil ik met u enkele verzen lezen uit het boek Hooglied. We lezen over de bruid van Salomo (in schaduwbeeld wijzend op de Bruid van Christus), die eerst lauw was en traag in haar reactie, maar haar eerste liefde terugvond en haar bruidegom weer kon adoreren. We zien hierin de aanbidding van Jezus, het Lam, door Zijn Bruid. Hoogl. 5:5-16 – *“Ik ben in Mijn hof gekomen, o Mijn zuster, o bruid! Ik heb Mijn mirre geplukt met Mijn specerij; Ik heb Mijn honigraten met Mijn honig gegeten; Ik heb Mijn wijn, mitsgaders Mijn melk gedronken. Eet, vrienden! drinkt, en wordt dronken, o liefsten! Ik sliep, maar mijn hart waakte, de stem mijns Liefsten, Die klopte, was: Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duive, Mijn volmaakte! want Mijn hoofd is vervuld met dauw, Mijn haarlokken met nachtdruppen. Ik heb mijn rok uitgetogen, hoe zal ik hem weder aantrekken? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zal ik ze weder bezoedelen? Mijn Liefste trok Zijn hand van het gat der deur; en mijn ingewand werd ontroerd om Zijnentwil. Ik stond op, om mijn Liefste open te doen; en mijn handen drupten van mirre, en mijn vingers van vloeiende mirre, op de handvaten des slots. Ik deed mijn Liefste open, maar mijn Liefste was geweken, Hij was doorgegaan; mijn ziel ging uit vanwege Zijn spreken; ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet, ik riep Hem, doch Hij antwoordde mij niet. De wachters, die in de stad omgingen, vonden mij, zij sloegen mij, zij verwonden mij; de wachters op de muren namen mijn sluier van mij. Ik bezweer u, gij dochters van Jeruzalem! indien gij mijn Liefste vindt, wat zult gij Hem aanzeggen? Dat ik krank ben van liefde. Wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, o gij schoonste onder de vrouwen! wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, dat gij ons zo bezworen hebt! Mijn Liefste is blank en rood, Hij draagt de banier boven tien duizend. Zijn hoofd is van het fijnste goud, van het dichtste goud; Zijn haarlokken zijn gekruld, zwart als een raaf. Zijn ogen zijn als der duiven bij de waterstromen, met melk gewassen, staande als in kasjes der ringen. Zijn wangen zijn als een bed van specerijen, als welriekende torentjes; Zijn lippen zijn als lelien, druppende van vloeiende mirre. Zijn handen zijn als gouden ringen, gevuld met turkoois; Zijn buik is als blinkend elpenbeen, overtogen met saffieren. Zijn schenkelen zijn als marmeren pilaren, gegrond op voeten van het dichtste goud; Zijn gestalte is als de Libanon, uitverkoren als de cederen. Zijn gehemelte is enkel*

zoetigheid, en al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Zulk een is mijn Liefste; ja, zulk een is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem!”

Deze bruid kwam nog nét op tijd tot bezinning, toen haar bruidegom op de deur (van haar hart) klopte, hoewel hij weer was weggegaan. Uit de volgende hoofdstukken blijkt immers, dat zij haar geliefde bruidegom en haar liefde voor hem weer had terug gevonden.

En deze bruid is zoals gezegd een beeld van de Bruid van Jezus, het Lam van God. Haar handen drupten van mirre, hetgeen beeldspraak is voor diepe dankbaarheid voor het lijden van haar Bruidegom (vers 5). En toen Hij van haar was weggegaan, zocht zij Hem vanwege Zijn spreken, dus vanwege het Woord van God (vers 6). Zij werd door de wachters (verwijzend naar de predikers) geslagen en verwond met het Woord (vers 7). En deze namen zelfs haar sluier af, met andere woorden al het verborgene in haar leven, ook elke zonde, werd geopenbaard en zij kon zich niet meer verbergen.

Maar toen gebeurde het wonder! In de verzen 10-16 kunnen we haar vernieuwde getuigenis over haar Bruidegom lezen. Haar hart was nu vurig liefhebbend. Haar hart stroomde nu over voor haar Jezus, Die Zijn Bloed voor haar aan het kruis had vergoten.

En het meest bijzondere is vers 16: *“Zijn gehemelte is enkel zoetigheid, en al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Zulk een is mijn Liefste; ja, zulk een is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem!”* Hoe kon zij dit weten, broeders en zusters? Hoe kon zij weten dat Jezus' gehemelte enkel zoetigheid was? Omdat zij Hem had gekust! Zij had Hem gekust, niet met een kus van verzoening, neen, maar met een liefdeskus als tussen man en vrouw. En nu kon zij Hem weer aanbidden.

Is de Heer niet geweldig, broeders en zusters? Dit is mijn grote verlangen, voor u en voor mij. Om niet lauw te zijn maar aanbidders van onze Hemelbruidegom, Die spoedig komt. Moge Hij u en mij deze week rijkelijk zegenen. Amen.